

όπου νά 'ναι διὰ δουκάτον ἓνα κορέντε, ἤγουν α', καὶ μαρτζέλους η', ἢ ἤγουν ὀκτώ, τὰ ὅποια τουρνέσια ὁμολογᾷ ὁ σέρ Πέρος καὶ ἐπαράλαβέν τα καὶ κράζε ἰ ται κοντέτες καὶ ἀποπληρωμένος, παραδίδοντάς του το ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέρα ἰ ὁ σέρ Πέρος μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ δικαιώματα ὅπου εἶχεν μέσα εἰς αὐτὸ τὸ χωραφάκι ἰ νὰ τὸ ἔχη ὁ Ἰω(άννης) καὶ ἡ γυναῖκα του ἡ Κατερίνα καὶ τὰ παιδιά τους ἐλεύθερον παντολεύ ἰ θερον ἔτζι ἀπὸ ἐντριτία καὶ ἀπὸ πᾶσαν κράτησιν ὅπου εἶχεν τὸ λεγόμενον ἰ χωραφάκι νὰ μὴν ἠμπορῆ τινὰς νὰ τὸν ἐδιασεῖση μηδὲ νὰ τὸν ἐπειράξη μηδὲ γιὰ ἰ στρατά μηδὲ γιὰ καμμίαν ἄλλην ἀφορμὴ καὶ νὰ τὸ ἔχουσιν τῆς ἐξουσίας τους νὰ τὸ που ἰ λήσου νὰ τὸ χαρίσου καὶ νὰ τὸ κάμουν ὡσὰν θέλουν δίδοντας τὸ πᾶσαν χρόνον ἰ ἓνα πετεινόπουλον τέλος καὶ ἂ δὲν τό 'χη νὰ τὸ δίδῃ σολδία ε' δίδοντας καὶ στὸν καιρὸν μο ἰ ναχὰ τὴν ἐτριτία τοῦ σέρ Πέρου διὰ τὴν ἐσπαρμένην ο ἐφέτο καὶ ἀπὸ κεῖ καὶ κεῖδες νὰ ἰ μὴν ἔχη νὰ κάμη πλέα ὁ σέρ Πέρος εἰς σ' ἐνοῦς τουρνεσίου πρᾶγμα μηδὲ οἱ κληρο ἰ νόμοι του εἰ μὴ τὸ τέλος στου. Ἐντζι ὀπλιγάρεται νὰ τοὺς τεφετέρη αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι ἰ του κόντρα εἰς πᾶσαν ἓναν ὅπου θέλει τους διασεῖση ἢ διὰ τὴν ἐτριτία ἢ διὰ στρα(τα) ἰ ἢ διὰ καμμίαν ἄλλην ἀφορμὴν καὶ κράτηξιν ἀπομένοντας κοτέντοι καὶ οἱ δύο μερίδες ἰ εἰς κουντάνα οὔτης ἀφεντίας ὑπ(έρπυρα) ιε' καὶ τὰ ἐξῆς. Διὰ μαρτυρίας τοῦ σέρ Νικολοῦ ἰ καὶ τοῦ σέρ Πέρου Ταληβόια καὶ τοῦ σέρ Μανούλη Κοίτου μαῖστρου καὶ Σταμάτη Σπανοῦ.

†Κόπια ἐβγαζόμενη ἀπὸ τὴ καθολικὴ ἰ γραφὴ ὑπὸ ἐμοῦ Σεραφεῖμ ἱερομόναχου ἰ τῆς κυρίας τῆς Καλορίτισσας ἀπὸ λό ἰ γου καὶ εἰς λόγον ἀπάνω εἰς φόβον ἰ Θεοῦ.

Ἐμετετέθη ἡ παροῦσα <γρ>αφὴ ἐκ τοῦ καθολικοῦ ἰ καταστίχου Παντολέοντος τοῦ Μηνιάτη.

Τίτλος γραμμένος ὁριζόντια σε τμήμα τῆς πίσω σελίδας -στο ἐξώφυλλο του διπλωμένου αντιγράφου: «Γραφὴ Λούρου». Δεύτερος τίτλος γραμμένος παράλληλα μετὸν πρῶτο: «Λευτερία τοῦ χωρα ἰ φίου στὰ Κάτω Χωρία ἰ λεγόμενον Λοῦρο».

122

Αντώνης Ταπουσός, ακροστιχάρης τῆς αφεντίας**Ελευθερία ἀπὸ μισιάρικο παντοτινὸ****1552, 20 Νοεμβρίου**

†

ι'

†Εἰς δόξαν Χ(ριστοῦ) ἀμὴν 1552, ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ 20. Εἰς τοποθεσίαν χωρίου ὀνόματι Χαλκὶ ἰ εἰς τὸ σπίτι ἐμοῦ τοῦ κάτω γεγραμμένου ἀκροστιχάρη ἐκεῖ πρεζέντες τῶν κάτω γεγραμμένων μαρτύρων ὁμολογᾷ

κὺρ Λιανὸς Φουστιέρης, ο τὸ πὼς εἶχεν ἔχει χωράφια | ἀπὸ γονικόν
 οὐ εἰς τοποθέσιον εἰς τὴν Ἁγία Παρασκευή, στὸ Κορίμπι, σύμπλι(ον)
 εἰς τὴν Βλυχάδα ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὰ Συριγᾶτα καὶ πάγει τὴν στράταν-
 στράταν νὰ πάγη | εἰς τοῦ Στεφάνου τοῦ Δακουτροῦ, νὰ πάγη πρὸς
 τὴν μεριὰν τοῦ γιαλοῦ σύμπλιον τοῦ Πέρου τ(ῆς) | χήρας μαζί μὲ τὸ
 χωράφι, ὁποῦ ἐποσσεδέρισε ὁ Νικηφόρος τοῦ Περβολάρη, καὶ θέλω |
 καὶ δώνω τα τοῦ κὺρ Γεώρ(γη) Βασάλου καὶ τοῦ κὺρ Μιχάλη Πετζᾶ καὶ
 τοῦ κὺρ Γεώρ(γη) Μπασταρ | δόπουλου καὶ ὁμολογᾶ ὁ ἄνωθ(εν) κὺρ
 Λιανὸς ὁ Φουστιέρης πὼς τὰ εἶχε καὶ ὁ κὺρ Γεώρ(γης) Βασάλος | πα-
 ντικιασμένα ἀπὸ τοῦ ἄνωθ(εν) κὺρ Λιανοῦ τὴν θεία ὀνόματι Μαρία τοῦ
 Τζουγανόπουλου | καὶ τώρα θέλει καὶ ὁ κὺρ Λιανὸς κατὰ πὼς τὰ εἶχε τῆς
 ἐξουσίας του ὡς φαίνεται καὶ θέλει | μὲ θέλημα καὶ ὄρεξίν του καλὴ καὶ
 ἐλευθερώνει τα ὀλότενα τὰ χωράφια ὅλα ἀπ' ὅ,τι | γράφουν οἱ κοφίνες
 τοῦ κὺρ Γεώρ(γη) Βασάλου καὶ τῶν κοντουβερνάρων του τῶν ἄνωθ(εν)
 γεγρα | μμένων νὰ τὰ ἔχουν ἐλεύτερα πάντῃ ἐλεύθερα, πουλήσουν χα-
 ρίσουν πουρκίσουν νὰ τὰ κάμουν | ὡς βούλονται ὡς πρᾶμα ὁποῦ λευ-
 θερώνω ἐγὼ ὁ Λιανὸς ὁ ἄνωθ(εν) μὲ ὄρεξή μου καλὴ, νὰ τὰ ἔχου | αἰῶνα
 αἰῶνος καὶ ἡ λευτερία τῶν λεγομένω πραμάτω εἶναι πέρπυρα 18 καὶ
 χαρά | τζι ἄ(σπρον) ἐνάμισυ ἀργυρόν, τὰ ὁποῖα στάμενα κράζεται πλη-
 ρωμένος καὶ σατζιφά | δος ὁ λεγόμενος κὺρ Λιανὸς ὡς ἓνα τορνέσι καὶ
 διὰ πλέο φέρμον τῆς παρούσης | γραφῆς βάνου καὶ ἀλληλογία εἰς τὴ
 μέσην τος, ὁ ποῦ ἀλληλογήση νὰ πληρώνη τ(ῆς) ἀφε | ντίας πέρπυρα
 15, τὰ ἥμισυ τ(ῆς) ἀφεντίας καὶ τὰ ἥμισυ ποῦ ποιήσει τὴν πα | ροῦσα
 γραφή, πληρωθῆ καὶ μὴν πληρωθῆ ἡ παροῦσα γραφή νὰ εἶναι βεβαία
 καὶ | ἀχάλαστος κατὰ τὸ παρόν, παρακαλοῦ ἐτίμους καὶ ἀξιοπίστους
 μάρτυρες μαστρο-Νικόλαος Καλαβρὸς καὶ ὁ κὺρ Μπαλιτρὰ Βλάσης
 μάρτυρες.

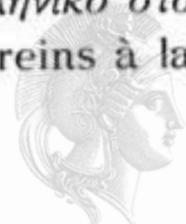
– Ἐγὼ Ἀντώνης Ταπουσὸς καὶ ἀκροστιχάρης τῆς ἀφεντίας γράφω.

– Ἐμετετέθη τὸ παρόν ὑπὸ χειρὸς [τοῦ] ποτὲ μισερ Ἀντωνίου Λουρδᾶ
 διὰ χειρὸς ἐμοῦ | π(α)πα-Γεωργίου Σπανοῦ καὶ νοταρίου λόγον καὶ λόγον
 ὡς τὸ ἡῦρα γραμμέν(ο) εἰς ἀσφάλεια καὶ φόβο Θεοῦ, | ὁποῦ ἐκεῖνος τὸ
 ἐμετάθεσε ἀπὸ χειρὸς Ἀντωνίου Νταποσοῦ καὶ ἀκροστιχάρη.

– Ὁ ποτὲ Λουρδᾶς τὸ ἐμετάθεσε εἰς τοὺς 1615, ἐν μηνὶ Νοεβρίῳ 22.

– Ἐγὼ ὁ π(απα)-Γεώργιος τὸ ἐμετάδεκ<α ἐ>κ χειρὸς τοῦ ἄνωθ(εν)
 Λουρδᾶ εἰς τοὺς 1632 Ἰουνί(ου) 27.

Ἐχει δημοσιευθεῖ ἀπὸ τον Αντ. Κατσουρό, «Ναξιακά Δικαιοπρακτικά ἐγγρα-
 φα του 16ου αἰῶνος», *Επετηρίς Μ.Α.Α.Α.*, 5 (1955), 58-60, α/α 8. Ξαναδημο-
 σιεύεται για την πλήρη παρουσίαση του κώδικα. Τα παρακάτω κείμενα υπάρχουν
 επιπλέον στην έκδοση Κατσουρού. Το γαλλικό στην αρχή και το ελληνικό στο
 τέλος: «Pièces pour Georges Camilari dit Dromenos pour les terrains à la

Glifada». «Ἔστωντας καὶ νὰ δείξη τὸ παρὸν γράμμα, ἔτζι τοῦ λέμεν νὰ δείξη τὸ καθολικὸ | καὶ ὅποτες τὸ δείξη νὰ ἴτοῦ|| ἐλευθερώνουν πάλε τὸ πρᾶγμα ὡς καθὼ λέγει καὶ ἦτον. | καὶ ἐγὼ Χρουσης ἔγραψα».

123

(το ἴδιο κείμενο με το 122)

Αντώνης Ταπούσος, ακροστιχάρης της αφεντίας

Ελευθερία από μισιάρικο παντοτινό

1552, 20 Νοεμβρίου

Κόπια

ια΄

†Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμήν, 1552, ἐν μηνὶ Νοεμβρίου 20, εἰς τοποδέσι(ον) χωρί(ον) ὀνόματι | Χαλκὶ εἰς τὸ σπίτι ἐμοῦ τοῦ κάτω γεγραμμένου ἀκροστιχάρη ἐκεῖ πρεζέντες τῶν κάτω γε | γραμμένων μαρτύρων ὁμολογᾶ ὁ κυρ(οῦ) Λιανὸς Φουστιέρης ὅτι πὼς εἶχεν ἔχει χωράφια | ἀπὸ γονικόν του εἰς τοποδέσιον εἰς τὴν Ἁγίαν Παρασκευὴν στὸ Κορίμπι σύμπλιο εἰς τὴν | Βλυχάδα ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὰ Συριγᾶτα καὶ πάγει τὴ στράτα στράτα νὰ πάγη εἰς τοῦ Στε | φάνου τοῦ Ντακουτροῦ νὰ πάγη πρὸς τὴ μερι(ὰν) τοῦ γυαλοῦ σύμπλιον τοῦ Πέρου τζῆ χήρας μαζί με | τὸ χωράφι ὅπου ἐποσσεντέρισε ὁ Νικηφόρος τοῦ Περβολάρη καὶ θέλω καὶ δώνω τα | τοῦ κυρ(οῦ) Γεώργη Βασάλου καὶ τοῦ κυρ(οῦ) Μιχάλη Μπιτζᾶ καὶ τοῦ κυρ(οῦ) Γεώργη Μπασταρδόπουλου | καὶ ὁμολογᾶ ὁ ἄν<ω>θεν κὺρ Λιανὸς ὁ Φουστιέρης πὼς τὰ εἶχεν καὶ ὁ κὺρ Γεώργης Βασάλος παντικι | ασμένα ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν κὺρ Λιανοῦ τὴν θεῖαν ὀνόματι Μαρία τοῦ Τζουγανόπουλου καὶ τώρα θέλει | καὶ ὁ κὺρ Λιανὸς κατὰ πὼς τὰ εἶχε τῆς ἐξουσίας του ὡς φαίνεται καὶ θέλει με θέλημα καὶ ὄρεξίν | του καλὴ καὶ λευτερώνει τα ὀλότενα τὰ χωράφια ὅλα ἀπ' ὅ,τι γράφου οἱ κομφίνες τοῦ κυροῦ | Γεώργη Βασάλου καὶ τῶν κουντουβερνάρων του τῶν ἄνωθεν γεγραμμένων νὰ τὰ ἔχουν ἐλεύτερα | πάντῃ ἐλεύτερα πουλήσουν χαρίσουν πουρκίσουν νὰ τὰ κάμουν ὡς βούλουνται ὡς | πρᾶμα ὅπου ἐλευθερώνω ἐγὼ ὁ Λιανὸς ὁ ἄνωθεν) με ὄρεξή μου καλὴ νὰ τὰ ἔχουν | αἰῶν(ος) αἰῶνος καὶ ἡ ἐλευθερία τῶν λεγομένων πραγμάτων εἶναι πέρπυρα 18 καὶ χαράτζι ἄ(σπρο) ἀνάμισυ ἀργυρὸν τὰ ὅποια στάμενα κράζεται πληρωμένος | καὶ σατζιφάδος ὁ λεγόμενος κὺρ Λιανὸς ὡς ἓνα τορνέσι καὶ διὰ πλέο φέρμο τῆς | παρούσης γραφῆς βάνου καὶ ἀλληλογία εἰς τὴν μέσην τος ὁ πὸν ἀλληλογησεὶ νὰ πλε | ρώνη τῆς ἀφεντίας πέρπυρα 15 τὰ ἥμισυ τῆς ἀφεντίας καὶ τὰ ἥμισυ | πὸν ποιήσεὶ τὴν παροῦσα γραφὴ πληρωθῆ καὶ μὴν πληρωθῆ ἢ παροῦσα γραφὴ νὰ εἶναι | βέβαια καὶ ἀχάλαστος

